

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

23 iunie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Toma Nadejda,

Judecători – Țurcan Anatolie și Timofti Vladimir,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Andronic Natalia, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 februarie 2021, în cauza penală în privința lui

Colun Tudor XXXXX;

Colun Ion XXXXX

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 26.10.2018 - 25.04.2019;

Instanță de apel: 22.05.2019 - 05.02.2021;

Instanță de recurs: 07.04.2021 - 23.06.2021.

a c o n s t a t a t :

1. Prin sentința Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 25 aprilie 2019, au fost recunoscuți vinovați și condamnați:

Colun Tudor în baza art.art.27, 248 alin.(5) lit. b) din Codul penal, la 5 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art.90 Cod penal, executarea pedepsei a fost suspendată condiționat pentru perioada de probațiune de 4 ani.

Colun Ion în baza art.art.27, 248 alin.(5) lit. b) din Codul penal, la 5 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art.90 Cod penal, executarea pedepsei a fost suspendată condiționat pentru perioada de probațiune de 4 ani.

Corpurile delictive - suma de 485 627 lei românești și mijlocul de transport de model XXXXX au fost confiscate și transmise cu titlul gratuit în folosul statului.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat *în fapt* că, Colun Ion urmărind scopul trecerii ilegale peste frontiera vamală a Republicii Moldova a

mijloacelor financiare în valută, pentru a-și realiza intențiile criminale, împreună și de comun acord cu Colun Tudor au elaborat un plan dinainte stabilit, constând în crearea locurilor special pregătite într-un scaun auto pentru copii și tavanul automobilului de model „XXXXX” pentru realizarea scopului infracțional de trecere ilegală peste frontiera vamală în România a valutei străine.

Așadar, Colun Ion întru realizarea scopului criminal la 03.08.2018 ora 01:20 aflându-se în mijlocul de transport de model XXXXX împreună cu Colun Tudor cunoscând despre faptul că conform art.31 lit. b) al Legii RM nr. 1569-XV din 20.12.002 "Cu privire la modul de introducere și scoatere a bunurilor de pe teritoriul RM de către persoanele fizice" era obligat să declare în scris organelor vamale, la scoaterea de pe teritoriul Republicii Moldova a valutei străine ce depășește suma de 10 000 euro, s-a prezentat la punctul de control și trecere a frontierei de stat Leușeni-Albita și nedeclarând organului vamal mijloacele financiare, a încercat să treacă ilegal în România peste frontiera vamală a Republicii Moldova suma de 485 627 (patru sute optzeci și cinci mii șase sute douăzeci și șapte) lei Românești echivalent la data comiterii faptei al sumei de 2 017 877,31 lei Moldovenești, valoarea căreia depășește 100 salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei, valută străină tănuită în tavanul automobilului și sub partea textilă a unui scaun auto pentru copii aflat în portbagajul mijlocului de transport cu care se deplasau, însă nu au reușit să-și realizeze până la capăt intențiile criminale din motivul depistării valutei de către colaboratorii biroului vamal Leușeni în momentul efectuării controlului fizic al autovehiculului și portbagajului acestuia.

Astfel, acțiunile inculpatului Colun Ion au fost calificate după semnele - *acțiunile intenționate îndreptate nemijlocit spre săvârșirea infracțiunii de trecere peste frontiera vamală a Republicii Moldova a bunurilor valoarea cărora depășește 100 de salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei, eludându-se controlul vamal ori tănuindu-le de el, prin ascundere în locuri special pregătite sau adaptate în acest scop și prin nedeclarare sau declarare neautentică în documentele vamale sau în alte documente de trecere a frontierei, însă care din cauze independente de voința făptuitorului, aceasta nu și-a produs efectul, săvârșită de două sau mai multe persoane",* adică infracțiunea prevăzută de art.art.27, 248 alin.(5) lit. b) Cod penal.

De asemenea, Colun Tudor urmărind scopul trecerii ilegale peste frontiera vamală a Republicii Moldova a mijloacelor financiare în valută, pentru a-și realiza intențiile criminale, împreună și de comun acord cu Colun Ion au elaborat un plan dinainte stabilit, constând în crearea locurilor special pregătite într-un scaun auto pentru copii și tavanul automobilului de model XXXXX pentru realizarea scopului infracțional de trecere ilegală peste frontiera vamală în România a valutei străine.

Așadar Colun Tudor întru realizarea scopului criminal la 03.08.2018 ora 01:20 fiind la volanul mijlocului de transport de model XXXXX împreună cu

Colun Ion cunoscând despre faptul că conform art.31 lit. b) al Legii RM nr. 1569-XV din 20.12.002 "Cu privire la modul de introducere și scoatere a bunurilor de pe teritoriul RM de către persoanele fizice" era obligat să declare în scris organelor vamale, la scoaterea de pe teritoriul Republicii Moldova valutei străine ce depășește suma de 10 000 euro, s-a prezentat la punctul de control și trecere a frontierei de stat Leușeni - Albita și nedeclarând organului vamal mijloacele financiare, a încercat să treacă ilegal în România peste frontiera vamală a Republicii Moldova suma de 485 627 (patru sute optzeci și cinci mii șase sute douăzeci și șapte) lei Românești echivalent la data comiterii faptei al sumei de 2 017 877, 31 lei moldovenești, valoarea căreia depășește 100 salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei, valută străină tănuită în tavanul automobilului și sub partea textilă a unui scaun auto pentru copii aflat în portbagajul mijlocului de transport cu care se deplasau, însă nu au reușit să-și realizeze până la capăt intențiile criminale din motivul depistării valutei de către colaboratorii biroului vamal Leușeni în momentul efectuării controlului fizic al autovehiculului și portbagajului acestuia.

Astfel, acțiunile inculpatului Colun Tudor au fost calificate după semnele – *„acțiunile intenționate îndreptate nemijlocit spre săvârșirea infracțiunii de trecere peste frontiera vamală a Republicii Moldova a bunurilor valoarea cărora depășește 100 de salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei, eludându-se controlul vamal ori tănuindu-le de el, prin ascundere în locuri special pregătite sau adaptate în acest scop și prin nedeclarare sau declarare neautentică în documentele vamale sau în alte documente de trecere a frontierei, însă care din cauze independente de voința făptuitorului, aceasta nu și-a produs efectul, săvârșită de două sau mai multe persoane”*, adică infracțiunea prevăzută de art.art.27, 248 alin.(5) lit. b) Cod penal.

3. Procurorul, a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie recunoscuți vinovați și condamnați:

Colun Ion în baza art.27, 248 alin.(5) lit. b) Cod penal, la 5 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art.90¹ alin.(1) Cod penal, Colun Ion prima parte a pedepsei 2 ani și 6 luni să o execute în penitenciar de tip semiînchis, iar restul pedepsei să fie suspendată condiționat.

Colun Tudor în baza art.27, 248 alin.(5) lit. b) Cod penal, la 5 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art.90¹ alin.(1) Cod penal, Colun Ion prima parte a pedepsei 2 ani și 6 luni să o execute în penitenciar de tip semiînchis, iar restul pedepsei să fie suspendată condiționat.

În motivarea cerințelor sale procurorul a invocat că, instanța de fond, pronunțând sentința, corect a apreciat probele în sensul stabilirii vinovăției

inculpaților Colun Tudor și Colun Ion privind comiterea de către aceștia a infracțiunii prevăzute de art.27, 248 alin.(5) lit. b) Cod penal, însă neîntemeiat a aplicat în privința dâșilor pedeapsa cu aplicarea art.90 Cod penal.

În această ordine de idei, a considerat că, prezenta sentință este prea blândă, deoarece instanța de fond la stabilirea pedepsei nu a ținut cont de împrejurările în care a avut loc infracțiunea, iar pedeapsa aplicată inculpaților Colun Tudor și Colun Ion nu va atinge scopul de reeducare a condamnaților, care nu au recunoscut vinovăția de comiterea faptei imputate, au înaintat diferite versiuni eronate, neplauzibile precum că nu au tangență la săvârșirea infracțiunii cu scopul de a duce în eroare instanța de judecată și a evita răspunderea penală, respectiv nu sau căit de cele comise și nu au conștientizat pericolul social al faptei ce atentează la securitatea economică a statului, nu există nici o garanție că inculpații nu vor comite pe viitor infracțiuni similare.

Totodată, procurorul a menționat că, instanța de judecată nu a dat apreciere obiectivă circumstanțelor menționate mai sus, nu a luat în considerație persoana celor vinovați, modalitatea de comitere a infracțiunii, comportamentului inculpaților după comiterea infracțiunii. Toate aceste momente determină necesitatea emiterii unei decizii de condamnare a inculpaților cu executarea reală a pedepsei sub formă de închisoare.

Prin aplicarea pedepsei cu executare reală urmează a fi restabilită echitatea socială și în special prevenirea săvârșirii unor noi infracțiuni din partea inculpaților.

Procurorul a mai menționat că, instanța de judecată a pronunțat o sentință care este neîntemeiată privitor la aplicarea pedepsei și urmează a fi casată, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit ordinii stabilite pentru prima instanță.

Mai mult, aplicarea prevederilor art.90 Cod penal, cu stabilirea unui termen de probă în privința inculpaților este una neîntemeiată din motiv că aceștia au săvârșit o infracțiune gravă în privința inculpaților a fost solicitat aplicarea unui termen de pedeapsă sub forma de închisoare cu executare odată ce corijarea și reeducarea inculpaților în acest caz nu poate avea loc decât prin izolarea lor de societate odată ce persistă riscul săvârșirii de noi infracțiuni de către inculpați

A reiterat că, infracțiunea de care au fost recunoscuți culpabili inculpații a fost săvârșită de către aceștia în prezența circumstanței agravante prevăzute de art.77 lit. c) Cod penal și anume: săvârșirea infracțiunii prin orice formă de participație.

Astfel, conform prevederilor art.90 Cod penal este stabilit cazurile când poate fi suspendată executarea pedepsei penale sub forma de închisoare și anume atunci când instanța de judecată ținând cont de circumstanțele cazului și persoana celui vinovat va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită.

În cazul vizat instanța în mod neîntemeiat a reținut drept relevante și suficiente pentru aplicarea prevederilor art.90 Cod penal așa circumstanțe ca:

ansamblu criteriilor indicate de art.75 Cod penal în raport cu circumstanțele cauzei, corectarea și reeducare inculpatului fiind posibilă fără aplicarea față de aceștia a unei pedepse privative de libertate.

În viziunea procurorului a fost mai rațional să fie aplicată în privința inculpaților a prevederilor art.90¹ Cod penal și anume: în cazul în care instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de personalitatea vinovatului, ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute întreaga pedeapsă cu închisoare în penitenciar, aceasta poate dispune suspendarea parțială a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând în hotărâre perioada de executare a pedepsei în închisoare și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă, precum și motivele condamnării cu suspendarea parțială a executării pedepsei. Prima parte a pedepsei se execută în penitenciar, iar restul pedepsei se suspendă.

3.1. avocatul Postolache Gheorghe în numele inculpaților, a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie achitați.

În motivarea cererii avocatul a invocat că, învinuirii înaintată este nefondată, neîntemeiată și emisă cu grave erori de procedură, astfel apare necesitatea declarării nule a acestor acte din dosar în temeiul alin.(2) și (3) art.251 Cod de procedură penală. Ordonanța privind pornirea urmăririi penale din 03.08.2018 este afectată de vicii fundamentale, situație care se sancționează cu nulitatea actului de procedură în sensul art.251 Cod de procedură penală în susținerea celor invocate a pus în evidență următoarele aspecte.

Contrar celor enunțate, prin derogare de la legislație, ordonanța de pornirea urmăririi penale nu conține informația privind „metoda săvârșirii infracțiunii”. La examinarea judiciară acuzarea nu a făcut o claritate în acest sens și nici instanța în sentința sa nu a analizat și nu a argumentat această lacună de procedură.

Avocatul a relatat și faptul că, ordonanța de recunoaștere în calitate de bănuț și învinuit nu conține informația privind metoda comiterii infracțiunii ceea ce duce la nulitatea acestora. Totodată, dispozitivul rechizitoriului trebuia să conțină în mod obligatoriu ”formularea învinuirii care i se incriminează inculpatului cu încadrarea juridică a acțiunilor”.

A fost menționat că, instanța eronat a admis ca probă : - actul de control fizic nr.705 din 03.08.2018, conform căruia în plafonul mijlocului de transport de model XXXXX și în scaunul auto pentru copii au fost depistați suma de 485, 627 lei românești și considerat ca fapt dovedit cele indicate în actul de control nr.705 din 03.08.18. În acesta a fost indicat că suma de 485, 627 lei românești s-a depistat în două scaune de copii, iar ulterior în urma contorului intruziv și total in mijlocul de transport fără a indica în Actul de control XXXXX faptul că fiecare din inculpați avea personal la sine câte o sumă permisă de lege fără declarație - echivalent a 18 000 euro.

Însă, atât la urmărirea penală cât și în instanță, din probele cercetate și declarațiile martorului Carabăt Lilian s-a constatat cu certitudine că Colun Ion și

Colun Tudor aveau la sine o suma echivalentă de aproximativ 18 000 euro, care nu era tănuită și urma să fie lăsată la inculpați sau documentată separat. Pe acest fapt instanța nici nu s-a pronunțat.

A menționat avocatul că, în speță lipsește latura obiectivă a infracțiunii și anume lipsește faptul tentativei de trecerii prin nedeclarare a valorilor materiale în suma de 485 627 lei românești echivalent cu 100 000 euro, peste frontiera vamală a Republicii Moldova, și aceste elemente nu au fost dovedite de către acuzare în cadrul urmăririi penale și examinării judiciare și nu au fost prezentate probe concludente și plauzibile care ar dovedi clar cele indicate în rechizitoriu, iar instanța bazându-se pe presupunerile procurorului și fără a face analiză a elementelor de fapt, i- a recunoscut vinovăția lui Colun Ion și Colun Tudor.

La fel, avocatul a considerat că, lipsește și latura subiectivă a infracțiunii incriminate inculpaților. Este eronată și contradictorie afirmația instanței din sentința precum că: „prin prisma încadrărilor infracțiunii, ca urmare a analizei laturii subiective, instanța de judecată consideră necesar a specifica faptul că infracțiunea de contrabandă se săvârșește cu intenție directă sau indirectă”. Potrivit practicii judiciare și doctrinare a dreptului penal, infracțiunile de contrabandă fiind componente formale, pot fi comise doar cu intenție directă, din ceia ce rezulta că pentru realizarea laturii subiective a infracțiunii de contrabandă trebuie ca voința și acțiunile persoanei implicate să fie îndreptate spre săvârșirea acțiunii cu dorința de a obține rezultatul scontat. Astfel, comiterea din intenție indirect, neglijență sau imprudență a acțiunilor de contrabandă este imposibilă.

În speță nu putea fi reținută intenție directă a inculpaților, fiindcă acțiunile inculpaților, în special a lui Colun Tudor nu erau îndreptate spre comiterea oricărei fapte ilegale în momentul în care Colun Tudor nu cunoștea și nici nu putea să cunoască despre banii ascunși în autoturism și din probele administrate nu se desprind careva acțiuni, care să confirme intenția invocată de acuzare.

Avocatul a susținut că, eronat a fost apreciat de către instanța de judecată declarațiile martorului Tomuleț Calin prin prisma prevederilor art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței și utilității lor le-a apreciat că nu au redat careva circumstanțe factice concrete din care să poată fi concluzionat sa-u constatată nevinovăția inculpaților de cele comise.

În percepția avocatului nu au fost confirmată înțelegerea prealabilă sau planul dinainte stabilit de Colun Ion și Colun Tudor, adică, procurorul nu a adus nici un argument logic, și nici o probă pentru a fi administrată în instanță, precum și nici martorul Carabăț L. nu a declarat despre careva înțelegeri prealabile ale fraților Colun, fapt firesc și logic, care nici nu putea fi știut de alte persoane. Numai faptul că aceștia sunt frați nu este suficient pentru a considera dovedită înțelegerea prealabilă, atunci când lipsesc careva elemente factice dobândite, ridicate cercetate și apreciate ca probe. Prin urmare, consideră că este neîntemeiată și abuzivă poziția instanței care a considerat că, Colun Ion fiind în calitate de pasager, a participat la comiterea contrabandei. Probele administrate nu dau

instanței temei suficient pentru a opera circumstanța agravantă prevăzută la lit. b) alin.(5) art.248 Cod penal.

Referitor la corpurile delictive, avocatul a considerat că, instanța neîntemeiat și nemotivat a dispus confiscarea mijlocul de transport de model XXXXX formulând o motivare contradictorie: în sentință instanța a indicat că „ în sensul dat, instanța concluzionează că prin confiscarea specială a mijlocului de transport ce aparține cu drept de proprietate inculpatului sau a societății comerciale Ic. în care inculpatul Colun Tudor este administrator, nu se aduce o atingere dreptului acestuia sau societății comerciale la proprietatea privată prevăzute de art.46 din Constituția”.

Totodată, instanța nu și-a motivat nici într-un mod decizia de a confisca mijloacele valutare în sumă de 485, 627 lei românești, ridicate conform actului de control fizic XXXXX limitând-se la o frază generală de trimitere la argumentarea confiscării automobilului Skoda. Instanța a menționat că cele expuse supra sunt aplicabile și sumelor de bani care au constituit obiectul tentativei de contrabandă și anume suma de 485 627 lei românești, echivalentul sumei de 2 017 877, 31 lei moldovenești.

Prin aceasta, instanța a încălcat dreptul de proprietate asupra banilor a lui Călin Tomuleț care a declarat cert și cu acte doveditoare (certIFICATE de venit și declarații fiscale) că acestea sunt banii personali a lui, indicând exact locul în care le-a pus la păstrare în automobil lucru inexplicabil pentru o persoană neinițiată.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 februarie 2021, a fost respins apelul procurorului și admis apelul avocatului, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Colun Ion și Colun Tudor au fost achitați de comiterea infracțiunii prevăzute de art.art.27 248 alin.(5) lit. b) din Codul penal, deoarece fapta inculpaților nu întrunește elementele infracțiunii.

La fel, a fost restituite corpurile delictive - suma de 485 627 lei românești, mijlocul de transport de model XXXXX telefonul mobil de model „ Iphone ” și actele ridicate în cadrul percheziției de la domiciliu lui Colun Tudor.

În motivarea soluției, instanța de apel a menționat că, prima instanță la pronunțarea sentinței, eronat a apreciat probele, fără a ține seama de cerințele art.101 Cod de procedură penală, care prevede că, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Reprezentantul organului de urmărire penală sau judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege. Nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru organul de urmărire penală sau instanța de judecată, și în așa mod a ajuns la concluzia greșită de a stabilit că Colun Tudor și Colun Ion sunt vinovați de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.art.27. 248 alin.(5) lit. b) Cod penal.

Cu trimitere la prevederile art.art.51, 52, 113 Cod de procedură penală în coroborare cu prevederile legii nr.1569 din 20.12.2002 „ Cu privire la modul de introducere și scoatere a bunurilor de pe teritoriul Republicii Moldova de către persoane fizice ”, legii nr.62 din 21.03.2008 „, cu privire la reglementarea valutară”, Regulamentul privind vămuirea bunurilor trecute peste frontiera vamală a Republicii Moldova precum și ordinul serviciului vamal nr.56 din 21.02.2008, instanța de apel a reținut că, trebuie să fie cerința legală a funcționarului vamal privind declararea vamală în scris completată de către persoana care trece bunuri cu valoare mai mare decât în cazurile declarației verbale.

Mai mult, instanța de apel a notat că, potrivit art.17 din Ordinul indicat supra, declarația vamală se întocmește într-un singur exemplar pe un formular tipizat „DV-6” care se prezintă de către colaboratorul vamal persoanei care are de declarat în scris, fapt care nu s-a întâmplat în cazul lui Colun Tudor și Colun Ion, întrucât nici un colaborator vamal nu i-a prezentat vreun formular tipizat DV-6, atunci când s-a depistat în scaunul pentru copil și în tavanul automobilului de serviciu ”Skoda Superb” bani în suma de 485 627 lei românești, echivalent la data comiterii faptei a sumei de 2 017 877, 31 lei moldovenești.

Totodată, instanța de apel a subliniat că, actul de control fizic XXXXX, este cu conținut eronat, conform căruia în plafonul mijlocului de transport de model XXXXX și în scaunul auto pentru copii au fost depistați suma de 485 627 lei românești și considerat ca fapt dovedit cele indicate în actul de control nr 705 din 03.08.18. Astfel, în acesta este indicat că suma de 485 627 lei românești s-au depistat în două scaune de copii, iar ulterior în urma contorului intruziv și total în mijlocul de transport fără a indica în Actul de control XXXXX faptul că fiecare din inculpați avea personal la sine câte o sumă permisă de lege fără declarație - echivalent a 18 000 Euro, fapt confirmat și de către martorul Carabăt Lilian care a constatat cu certitudine că Colun Ion și Colun Tudor avea la sine o suma echivalentă de aproximativ 18 000 euro, ultimii prezentând vameșului suma respectivă.

În acest context, pentru a fi întrunite elementele infracțiunii și anume latura obiectivă, era necesar ca acuzarea de stat să dovedească faptul că Colun Tudor și Colun Ion, prin „nedeclarare”, nu au inclus în declarația vamală informația despre bunurile care trebuiau declarate în mod obligatoriu.

În opinia instanței de apel argumentele apelanților în acest sens au fost întemeiate, or a fost remarcat, că fiind indicate cele două modalități cumulative, acuzatorul de stat nu indică nici o referire, anume care a fost modalitatea de comitere și în general care au fost acțiunile incriminate ce intră în latura obiectivă a infracțiunii, indicându-se doar formal și cu titlu de concluzie, nedeclararea organului vamal mijloacele financiare.

În aceeași ordine de idei, instanța de apel a subliniat că, latura subiectiva la fel lipsește în acțiunile inculpaților. Potrivit practicii judiciare și doctrinare a dreptului penal, infracțiunile de contrabandă fiind componente formale, pot fi

comise doar cu intenție directă. Rezulta că, pentru realizarea laturii subiective a infracțiunii de contrabandă trebuie ca voința și acțiunile persoanei implicate să fie îndreptate spre săvârșirea acțiunii cu dorința de a obține rezultatul scontat.

Prin urmare, în speță nu există intenție directă a inculpaților fiindcă acțiunile inculpaților, în special a lui Colun Tudor nu erau îndreptate spre comiterea oricărei fapte ilegale în momentul în care Colun Tudor nu cunoștea și nici nu putea să cunoască despre banii ascunși în autoturism și din probele administrate nu se desprind careva acțiuni, care să confirme intenția invocată de acuzare, fapt confirmat prin declarațiile martorului Tomuleț Calin, care a declarat că ” la data de 2 august 2018 avea intenția de a pleca la odihnă cu familia și având în apartamentul său o suma de bani impunătoare, neavând cui să o încredințeze sau să o păstreze, a plasat în scaunul pentru copil și în tavanul automobilului de serviciu Skoda Superb banii, din cauză că nimeni nu erau acasă, iar în automobil erau mai siguri decât în casă.”

În același context, instanța de apel a menționat că, în acțiunile lui Colun Ion nu este prezentă nici latura obiectiva adică nu a ascuns și nu a evitat controlul, deoarece în automobil era simplu pasager și nu i se poate invoca careva obligații sau responsabilități vizavi de autoturismul ce nu-i aparține și pe care nu-l folosește. La fel nici intenția – ca element a laturii subiective nu este în acțiunile lui Ion Colun, deoarece nu cunoștea și nu avea cum să cunoască ce se află în automobilul cu pricina.

În sinteza celor expuse instanța de apel a conchis că, în speța dată, nu sunt întrunite condițiile pentru angajarea răspunderii a lui Colun Tudor și Colun Ion de comitere a infracțiunii prevăzute de art.art.27, 248 alin.(5) Cod penal, sub aspectul lipsei probelor pertinente, obiective și veridice, dobândite legal, care ar confirma comiterea infracțiunii și sub aspectul încălcării dreptului inculpaților la un proces echitabil, prevăzut de art. 6 al Convenției Europene a Drepturilor Omului.

5. Procurorul în temeiul pct.6 alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, a contestat cu recurs decizia, solicitând casarea acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecarea în instanța de apel în alt complet de judecată.

În motivarea cerințelor sale a menționat că, instanța de apel dispunând achitarea inculpaților Colun Tudor și Colun Ion pe art.art.27, 248 alin.(5) lit. b) Cod penal este prematură și afectată de eroarea de drept prescrisă în pct. 6) alin. (1) din art.427 Cod de procedură penală și anume că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

A susținut procurorul că, concluziile instanței de apel contravin prevederilor art.101 alin.(1) Cod de procedură penală, deoarece probele enunțate nu au primit o apreciere la justa lor valoare, iar concluziile făcute de instanța de apel sunt premature și în acest caz, instanța urma nu numai de a reda declarațiile participanților la proces, dar și de a expune esența acestora, și legătura lor cu conținutul altor probe, care în ansamblu confirmă sau infirmă o circumstanță pe

cauză sau intenția de neexecutare a hotărârii judecătorești.

În opinia recurentului, instanța de apel fiind investită cu efectuarea cercetării judecătorești, urma să expună în hotărârea adoptată situația de fapt reținută pe baza probatoriului administrat și să formuleze concluzii temeinice, cu suport probator, privitor la vinovăția inculpaților și încadrarea juridică a faptei săvârșite, sau nevinovăția inculpaților și temeiul achitării, prevăzut de normele procesual penale.

Însă, contrar celor stipulate de legea procesual-penală, în cauza deferită judecătii instanța de apel nu a exercitat în deplină măsură aceste atribuții legale reglementate exhaustiv de legislator.

Sușține recurentul că, instanța de judecată nu putea să-și întemeieze soluția numai pe anumite probe, selectiv alese, întrucât chiar art.101 din Codul de procedură penală prevede că probele nu au valoare dinainte stabilită, ci trebuie să examineze și să aprecieze totalitatea probelor administrate, să le coroboreze și să le stabilească pe cele care sunt pertinente pentru soluționarea cauzei sub toate aspectele și pe care se poate întemeia o convingere corectă și o soluție justă.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Conform art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs este în drept să decidă asupra inadmisibilității recursului în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond ori de apel.

Colegiul penal reține că recurentul invocă temeiul pentru recurs prevăzut la art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, care statuează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

În esență, criticile recurentului se axează pe ideea că instanța de apel nu a intrat pe deplin în esența acțiunilor inculpaților, acestea fiind apreciate greșit, eronat dispunând achitarea acestora în baza art.art.27, 248 alin.(5) lit. b) din Codul penal.

Însă, verificând alegațiile recurentului și circumstanțele cauzei în raport cu actele cauzei, Colegiul penal conchide că, acestea sunt neîntemeiate, iar acest temei nu-și găsește confirmarea în speța dedusă judecătii.

Astfel, Colegiul penal ține să menționeze că, împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, inclusiv cele reproduse în pct.4 din

prezenta decizie, relevă în mod concludent că, instanța de apel a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept, în conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar care au fost apreciate în conformitate cu prevederile art.101 alin.(1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanța de apel pronunțându-se argumentat și detaliat asupra motivelor pentru care a respins argumentele părți acuzării, la caz fiind administrate probe pertinente și concludente susceptibile să întemeieze într-un mod substanțial achitarea inculpaților Colun Ion și Colun Tudor.

Totodată, Colegiul penal constată că, recurentul critică modul de apreciere a probelor de către instanța de apel, considerând ca necorespunzător circumstanțelor de fapt ale cauzei, însă aceste argumente nu pot fi reținute deoarece, conform art.101 alin.(2) Cod de procedură penală, la faza judecării cauzei, instanța de judecată apreciază probele conform propriei convingeri formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege. Toate probele administrate au primit apreciere la justa lor valoare, concluziile privind achitarea inculpaților Colun Ion și Colun Tudor rezultă din circumstanțele de fapt stabilite în cauză, iar motivele aduse de recurent, precum că instanța nu a dat o apreciere cuvenită probelor din dosar, țin de starea de fapt a cauzei. În contextul dat, Colegiul penal reține că, art.427 alin.(1) Cod de procedură penală prevede o listă exhaustivă de temeuri pentru recurs, a cărei analiză denotă faptul că chestiunile privind aprecierea probelor nu sunt reflectate în conținutul acestui articol, astfel neconstituind un temei pentru recurs separat.

Instanța de recurs apreciază ca fiind neîntemeiate alegațiile recurentului precum că, instanța de apel la adoptarea hotărârii de achitare s-a bazat numai pe anumite probe, selectiv alese, care nu coroborează cu celelalte probe, deoarece aceasta reprezintă poziția subiectivă a recurentului.

Mai mult, analizând textul deciziei atacate (f.d.165-195, Vol. III) în coraport cu motivele invocate de recurent, Colegiul penal atestă că, instanța de apel s-a expus argumentat și motivat, bazându-și just soluția din decizie, iar instanța de recurs ordinar, în virtutea corectitudinii acestei motivări, pentru a evita repetări inutile, o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct.37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art.6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct.61), cu toate acestea

noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că, hotărârea contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția.

În consecință, raportând situația reținută în cauză la prevederile art.432 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs nu constată prezența erorilor de drept ce ar genera casarea hotărârii atacate, și, prin urmare, se impune soluția inadmisibilitatea recursului ordinar declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În corespundere cu art.432 alin.(1), (2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de către circumscripție Chișinău, Andronic Natalia, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 februarie 2021, în cauza penală în privința lui Colun Tudor XXXXX și Colun Ion XXXXX, deoarece este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 12 august 2021.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Țurcan Anatolie

Timofti Vladimir